Οι δύο κόσμοι (Μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Μαρτίου, 2013

Ο σημερινός άνθρωπος κινείται σε μία πολύπλοκη γραμμή, που καταλήγει στο χάος. Δεν έχει ένα βαθύ κέντρο αναφοράς. Δεν θέτει στη ζωή του σταθερή αρχή και τέλος. Δεν προσανατολίζεται σε ζωηφόρα πηγή για να ξεδιψάσει. Δεν βλέπει στον ελευθερωτή ουρανό, που παραμένει για να τον παραλάβει και να τον λυτρώσει.

Μένει ανέραστος, αβοήθητος, μόνος, απαρηγόρητος και ταραγμένος.
Μπορεί ό,τι τον περιτριγυρίζει να εντυπωσιάζει, να ενθουσιάζει και να προκαλεί, μα τον αφήνει άδειο, αφού είναι απατηλό. Η ανθρώπινη δημιουργία δίνει την οσμή της σήψης, αφού είναι έργο υπερηφάνειας. Η έξυπνη διαφήμιση παραπλανά και πείθει στην επιλογή του ψεύτικου.

Νομίζει ο άνθρωπος, πως θα αλλάξει όχημα και θα αλλάξει προς το καλύτερο και η ζωή του. Έργα χειρών ανθρώπων θαυμαστά, αλλά άπνοα και δίχως αντοχή. Προκαλούν έκπληξη, βασανίζουν το μυαλό, μαγνητίζουν το συναίσθημα. Ένας κόσμος μαγευτικών συνθημάτων και πονηρών λογισμών, που αιχμαλωτίζουν και ταλαιπωρούν. Νομίζει πως έτσι ο άνθρωπος θα ευτυχίσει. Όμως, τις νύχτες ξαγρυπνά η συνείδηση και συλλογίζεται τα λάθη της ημέρας, τον ευτελισμό του βίου, τον μολυσμό του ιερού προσώπου. Αδυνατεί λέει να αποτινάξει το ζυγό της ανελευθερίας, που από χρόνια έχει υποτάξει τη ζωή του.

Ένας που δεν πιστεύει σε τίποτε από πού να πιαστεί; Τι να τον εμπνεύσει, να τον παρηγορήσει και να τον ενδυναμώσει; Τις ώρες της σκοτεινής μοναξιάς πού να ελκυσθεί; Δεν μπορεί να ανακουφισθεί κανείς ούτε στο κάπνισμα, ούτε στο ποτό, ούτε στο τραγούδι. Μένει γυμνά μόνος, δίχως ελπίδα ακτίνος φωτός και στήριγμα σταθερό. Βαδίζει μελαγχολικός έρημο μονοπάτι δίχως καμία ουσιαστική βοήθεια. Δυστυχώς, το φαινόμενο είναι συχνό. Είναι λυπηρό και τραγικό. Αποκύημα της επηρμένης και άθεης εποχής μας, της φονεύτριας της πίστης και της ελπίδας. Μαγνήτισε η διαφήμιση, ξελόγιασε η τηλεόραση, απογοήτευσε η πολιτική, πρόδωσε η φιλία.

Υπάρχει όμως και η εκλεκτή μικρή μερίδα. Μία σιωπηλή, αφανής και αυτοπεριορισμένη και αυτοκρινόμενη μειοψηφία. Άνθρωποι που επέλεξαν την εντιμότητα, την πενία και την αδοξία. Δεν θέλησαν να ζήσουν με άδικο πλούτο. Κέρδισαν τη χαρά και την ησυχία. Υπομένουν, ανέχονται, ταπεινοφρονούν και είναι κερδισμένοι. Δεν θέλησαν ποτέ στη ζωή τους την περιπέτεια του ψυχοβόρου κακού. Κοιτώντας χαμηλά βρίσκουν τον ουρανό. Έτσι έζησαν οι άγιοι. Αυτός ο δεύτερος κόσμος πορεύεται στο Θείο μεγαλείο, την άνοιξη και την ελευθερία, ενώ ο πρώτος σε πικρά αδιέξοδα.

(Πηγή: "Μακεδονία", 3/3/2013)